

[Johs. Christiansen.]

høj grad har brug for. Og hvis man ser tilbage på selve forudsætningerne for Marshall-lånenes bevilling i sin tid, var hovedforudsætningen dog, såvidt jeg erindrer, den, at disse lån skulle medgå til en rationalisering af danske bedrifter for derigennem at fremme genopbygningsarbejdet. Jeg har allerede nævnt den valutaskabende betydning, ostefabrikkerne har, og jeg vil for mit vedkommende — jeg har været inde på det før i denne sal — meget gerne henstille, at der bliver truffet foranstaltninger til, at også disse virksomheder kan få den rimelige støtte over Marshallfondens, som det forekommer mig at de af hensyn til deres betydning for landbrugserhvervet og ikke mindst af hensyn til deres betydning for landet må kunne forvente.

Landbrugsministeren (Sønderup): Jeg vil gerne indledningsvis takke for den velvillige modtagelse, som det lovforslag, vi beskæftiger os med, har fået; jeg er selvfølgelig særdeles villig til i et udvalg at drøfte de nærmere enkeltheder.

Må jeg til det ærede medlem hr. Carl Petersen og også til det ærede medlem hr. Johs. Christiansen sige, at jeg i høj grad har min opmærksomhed henvendt på det problem, som vedrører mejerier og mejeriprodukter som helhed, men jeg har lagt overordentlig stor vægt på, at det beløb, der nu engang er afsat til de bestemte landbrugsformål, som er nævnt i loven — ja, også gartneriformål —, kunne fastholdes til de formål, hvortil de i sin tid var stillet til rådighed, og derudover var det tanken — jeg kan godt oplyse, at det er under forberedelse — at finde frem til at få stillet et beløb til rådighed både til mejerier og til slagterier. Men alting skal jo have sin tid, og det skal dette også.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Carl Petersen, at når der i sin tid var så stor en strid om dette mejeriproblem, og når især mit parti stillede sig afvisende, hang det i væsentlig grad sammen med, at det blev gjort til et ufravigeligt krav i de planer, man beskæftigede sig med på det tidspunkt, at der skulle finde en sammenlægning sted. Det var dette sammenlægningskrav, man i hvert fald indenfor mit parti var så afgjort modstander af, og derfor kan jeg også

godt sige allerede nu, at hvis jeg, hvad jeg håber bliver tilfældet, får de midler stillet til rådighed, som vil være nødvendige i den forbindelse, vil jeg i hvert fald søge det lagt således tilrette, at det ikke på forhånd stilles som et krav, at der absolut skal finde en sammenlægning sted, men man må også, og i overvejende grad, kunne anvende lånene til en almindelig forbedring af de bestående mejerier. Jeg synes, at når man skal diskutere dette spørgsmål, er det nødvendigt at holde sig for øje, at det, striden stod om, var ikke i første række, om mejerierne skulle kunne få hjælp, men det var de krav, der blev stillet på det tidspunkt som betingelse for hjælpen, sagen strandede på.

Det ærede medlem hr. Øllgaard beskæftigede sig med de unge landmænds forhold, og det er rigtigt, at nogle af dem har så megen gæld, at de kan have vanskeligt ved at komme ind under de pantebestemmelser, loven foreskriver. Jeg må måske til oplysning vedrørende dette sige, at jeg tror, den ængstelse, som det ærede medlem har givet udtryk for her, måske er lidt overdreven, idet det viser sig, at overfor 3 745 bevilgede andragender er der kun afslået 281, og det er i hvert fald, såvidt jeg kan skønne, et meget begrænset antal, der er afslået på grund af panteforholdene. Der er tillige grund til at pege på, hvad det ærede medlem også selv beskæftigede sig med, at den administrationspraksis, man har anvendt, i høj grad har lettet disse forhold.

Må jeg så endvidere sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, som pegede på det forhold, der består i forbindelse med administrationen, at vi i administrationen selvfølgelig, således som det er tilfældet med enhver anden administration, har været ude for visse begyndervanskeligheder; men det er mit bestemte indtryk, at efter at man har overvundet dem, er der ikke væsentlig grund til kritik i den forbindelse. Noget andet er så, at forholdene for statsadministrationen som helhed rummer visse vansker lang tid, men heroverfor er der skeligheder og giver anledning til, at det også grund til at gøre opmærksom på, at de pågældende ansøgere ikke altid selv er helt uden skyld. Det går nemlig sådan den ene gang efter den anden, at sagerne må sendes tilbage, fordi der er unøjagtigheder